บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กมล สนธิเกษตริน. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล. โรงพิมพ์แสวงสุทธิการพิมพ์ สำนักพิมพ์นิติบรรณ , 2521.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร. วิชา มหาคุณ. การตีความกฎหมาย. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ., 2523.

ประกอบ ประพันธ์เนติวุฒิ. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลและคดีอาญา ตอนที่ 2 แผนกคดีอาญา. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2521

วรภักดีพิบูลย์ , พระ. พจนานุกรมกฎหมายแพ่งและพานิชย์ บรรพ 1 - 6 เรียงตามตัวอักษร โรงพิมพ์รุ่งเรืองวัฒน์ : พระนคร , 2511.

สุข เปรุนาวิน. กฎหมายระหว่างประเทศเล่มหนึ่ง. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2513

สุเทพ อัตถากร. กฎหมายระหว่างประเทศกับการเมืองระหว่างประเทศ. พฤติกรรมและเอกสาร เล่ม 1 ภาคสันติ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ.2516.

สุผานิต มั่นศุข. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2523.

หนังสือชุดประมวลสนธิสัญญา เล่ม 2. พ.ศ.2413 - 2462 กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ มิถุนายน 2513 หน้า 193.

หนังสือชุดประมวลสนธิสัญญา เล่ม 3 พ.ศ.2463 - 2469 กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ ธันวาคม 2512 หน้า 31.

หนังสือชุดประมวลสนธิสัญญา เล่ม 4. พ.ศ.2469 - 2480 กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ มิถุนายน 2513 หน้า 135.

อุกฤษ มงคลนาวิน. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศ. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โอสถ โกสิน. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1 เล่ม 1. โรงเรียนสืบสวน กรมตำรวจ พ.ศ.2502 หน้า 67 - 68.

บทความวารสาร

กมล สนธิเกษตริน. "สิทธิของผู้ลี้ภัยในการแสวงหาที่พักพิง" วารสารนิติศาสตร์ธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 9 (2502) หน้า 258 - 260.

จุลสิงห์ วสันตสิงห์. "คดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน" อัยการนิเทศ เล่ม 43 ฉบับที่ 1 (2524) หน้า 69.

ไชยวัฒน์ บุนนาค. "กฎหมายการบิน" บทบัณฑิตย์ นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา เล่มที่ 34 ตอนที่ 1 (2520) หน้า 21.

สุธาบดี สัตตบุศย์. "การจี้เครื่องบิน" บทบัณฑิตย์ นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา เล่มที่ 34 ตอนที่ 4 (2520) หน้า 522 - 536.

สุธรรม ภัทราคม. "การประชุมกฎหมายแห่งโลก ครั้งที่ 7" บทบัณฑิตย์ นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา เล่มที่ 33 ตอนที่ 3 (2519) หน้า 354-367.

สมาคมทนายความแห่งประเทศไทย. "การประชุมสันติภาพแห่งโลกทางกฎหมาย" บทบัณฑิตย์ นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา เล่มที่ 28 ตอนที่ 3 (2514) หน้า 552-561.

สุผานิต มั่นศุข. "การกระทำความผิดบนอากาศยาน" วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (2523) หน้า 26 - 42.

สหธน รัตนไพจิตร. "ทฤษฎีการลงโทษ การนิติบัญญัติ" วารสารนิติศาสตร์ธรรมศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 12 (2524) หน้า 76.

อัมพร จันทรวิจิตร. "กฎหมายอวกาศ" บทบัณฑิตย์ นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา เล่มที่ 20 ตอนที่ 4 (ตุลาคม 2504) หน้า 798 - 813.

_____.. "การยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน รวมทั้งความผิด และการกระทำอื่น ๆ บางประการที่กระทำบนอากาศยาน วารสารกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2517) หน้า 134 - 139.

ราชกิจจานุเบกษา

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 53 วันที่ 31 มีนาคม 2479 หน้า 1512

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 68 ตอนที่ 59 วันที่ 25 กันยายน 2494

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 95 (ฉบับพิเศษ) วันที่ 15 พฤศจิกายน 2499

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 95 ตอนที่ 87 (ฉบับพิเศษ) วันที่ 24 สิงหาคม 2521

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 56 ตอนที่ 149 วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2522

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 101 ตอนที่ 132(ฉบับพิเศษ) วันที่ 27 กันยายน 2527

วิทยานิพนธ์และเอกสารอื่น ๆ

สุผานิต มั่นศุข. "เขตอำนาจศาล" วิทยานิพนธ์ขั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

สุดสัปดาห์ มติชน ฉบับพิเศษ ประจำวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ.2527 ปีที่ 7 ฉบับที่ 2479 (5/224) หน้า 46 - 47.

บทวิเคราะห์ข่างต่างประเทศ เรื่อง "การจี้เครื่องบิน ที ดับบลิว เอ ไปเบรุต" บรรยาย ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วันพฤหัสบดีที่ 20 มิถุนายน 2528 เวลา 07.30 น.

เอกสารสัมนา ปัญหาเรื่องเขตอำนาจศาลและความจำเป็นสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศ ทางการศาล เมื่อวันที่ 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2526 เวลา 09.30 ถึง 12.00 น. โดย ตร*อมร จันทร์สมบูรณ์ หน้า 3.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BOOKS

A Society of Gentlemen in Scotland. Encyclopaedia Britannica. Vol. 3, 1968. P. 43.

Bassiouni and Nanda. A Treatise on International Criminal Law. Vol. 1 Chales, C. Thomas Publisher, Springfiled, Illinois, 1973. P. 472.

Bassiouni and Nanda. "Jurisdiction and Cooperation" A Treatise on International Criminal Law. Vol. 2 Chales, C. Thomas Publisher, Springfiled Illinois, 1973. PP. 17-32.

Civil Aviation Training Center Thailand Course Aircraft Maintenance : Subject Basic Reciprocating Engine. 1973. P. 1

D.W. Greig. "Jurisdiction" International Law. London Butterworths 1970. P. 164.

Fauchille. Traite de Droit International Public. Vol. 1, 2 nd. Part. 1925, P. 72.

Fenwick, Charles G. International Law. Bombey Vakils, Feffer and Semons Privale Ltd. Second Print 1967. P. 483.

Gideon Hausner. 6,000,000 Accusers 1961, Justice in Jerusalem. 1966.

H.B. Jacobini. International Law a Text. Revised Edition 1968, The Dorsey Press, Homewood, Illinois. Irwin-Dorsey Limited, Nobleton, Ontario. P. 136. Para 3.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Hoebel, E Adamson. The Law of Primitive Man. Cambridge, Massachusetts : Harvard University Press.

Hugo Grotius. De Jure belli ac Pacis Libri Tres. Vol. 2 Translated by Francis W. Kelsey, Indianapolis : The Bobbs-Merril Company, Inc. (1923) Para 40.

I.A. Shearer. Extradition in International Law. Manchester University Press. Oceana Publications Inc. 1971. P. 41.

John Bassett Moore, J. in the Steamship Lotus. Publications of the Permanent Court of International Justice, Series A, No. 10, 1927. PP. 70-71.

John Burke ; Osborn's Concise Law Dictionary. 6 th ed. London Sweet & Maxwell 1976, P. 227.

Kenny. Elements of English Criminal Law. 1958. P. 406.

L. Oppenheim. International Law A Treatise. Vo.. 1 8 th ed. London ; Lauterpacht, longmans green, 1958. P. 33.

Mangone, Gerad J. The elements of International Law. Revised edition, The Dersey Press Homewood Illinois, 1967. P. 161.

Max Sorensem. Manual of Public International Law. New York : St. Martin's Press, 1968. P. 356.

Mcniar. The law of the Air. Longmans Green London, 1964, P. 87.

McWhinney, Edward, ed. "International Legal Problem solving" Aerial Piracy and International Law. Dobbs Ferry, New York : Oceana Publications, Inc., 1971. PP. 21-22.

Nancy Douglass Joyner. Aerial Hijacking as an International Crime. Oceana Publications, Inc. Dobbs Ferry, N.Y. 1974. P. 93.

Northrop Institute of Technology. "Powerplant Progress" Powerplants for Aerospace Vehicle. Ralph D. Bent 3 th ed. New York : McGraw-Hill Book co., 1965. P. 1.

Noyes E. Leech, Cover T. Oliver, Joseph Modeste Sweeney : "Case and Materials on the International Legal System. Mineola, New York. The Foundation Press, Inc., 1973. PP. 267-278.

O'Connell, D.P. International Law. Vol. 1. Steven & Sons Limited London : 1965. P. 655.

Oppenheim. International Law. Vol. 1. 1955. P. 609.

Robert A. Friedlander. Title 18-United states Code-Crimes and Criminal Procedure Chapter 2 See 31 Terrorism Documents of International and Local Control Vol. 2 Oceana Publications Inc., Dobbs Ferry : New York. 1979.

Roscoe Pound. In My Philosophy of Law. St. Paul Minnesota : West Publishing Company. 1941.

Schuman, Frederic. L. International Politics. 6 th ed. McGraw-Hill. Kagakushu Company Ltd., 1958. P. 119.

Schwarzendurger. International Law. (3 rd.-ed.) Vol. 1 P. 154.

Sen, B., A Diplomatic Handbook of International Law and Practice. The Hague : Martinus Nijhoffe, 1965. P. 363.

Shubber, Sami. "Is Hijacking of Aircraft Piracy in International Law." British Yearbook of International Law. 1968-1969. New York : Oxford University Press, 1969. PP. 199-204.

S.K. Agrawala. Aircraft Hijacking and International Law. Dobbs Ferry, N.Y. Oceana Publications, Inc., 1973. P. 24-26.

The New Encyclopaedia Britannica. (Macropaedia) Founded 1768. 15 th Edition Vol., 1973-1974. PP. 369-370.

Tran-Tam A Treatise on International Criminal Law. Volume 1. Crimes and Punishment Charles C. Thomas publisher Springfield U.S.A. PP. 490-491.

United Nations Convention on the Law of the Sea 1982, Ministry of Foreign Affairs (Thailand) 1984.

Vattel. "Law of Nation or the principle of Natural Law." Classics of International Law. Carnegie Institution Publisher 1961. P. 92.

Whiteman, Marjori M. Digest of International Law. Washington, D.C.: Department of State, Vol. 6. (1965) P. 800.

William Blackstone. Commentaries on the Law of England. Vol. 4, 12 th ed. P. 71.

William J. Chambliss and Robert B. Seidman, Law order and Power. Massachusetts ; Addison-Wesley, 1971. P. 53.

Articles

Aviation Week and Space Technology. Vol. 91. No, 10 September 8, 1969. P. 14.

ALon E, Evans. "Aircraft Hijacking : Its cause and Cure." American Journal of International Law. Vol. 63. (October 1969) P. 696.

ALona E, Evans. "Aircraft Hijacking : What is being done" American Journal of International Law. Vol. 67. (October 1973) PP. 642-643.

ALona E, Evans. "Reflections Upon the Political Offences in International Practice", American Journal of International Law. Vol. 57. (1963) P. 8.

Boyle, Robert P. "International Action to Combat Aircraft Hijacking" Lawers of the Americas. Vol.4 (October 1972) P. 57.

Boyle, Robert P., and Pulsifer, Roy "The Tokyo Convention on Offences and Certain Other Acts Commited on Board Aircraft" Journal of Air Law and Commerce. Vol. 30, (1964) P. 309.

Denaro, Jacob M. "Inflight Crimes, The Tokyo Convention and Federal Judicial Jurisdiction" Journal of Air Law and Commerce. Vol. 35. Spring, (1969) PP. 182-184.

Dubner, Law of International Sea Piracy, NYU Journal of International Law and Politics Vol. 11, (1979) P. 474.

Fenston, John, and de Saussure, Hamilton "Conflict in the Competence and Jurisdiction of different States to deal with Crimes Commited on Board Aircraft and the involve there in" Mc. Gill Law Journal. Vol. 1,(1952) PP. 75-86.

Garcia-Mora, Manuel R. "The Nature of Political Offences : A Knotty Problem of Extradition law" Virginia Law Review. Vol. 48. (1962) P. 1228.

Gary N. Horlick, The Developing Law of Air Hijacking, Harvard International Law Journal. Vol. 12, No. 1, (1971) PP. 52-53.

General Assembly Resolution 217, U.N. Doc. A/810, at 7 (1948), reprinted in American Journal of International Law. Supplement Vol. 43. (1949) P. 129.

Harvard Research, "Jurisdiction in Respect to Crime". American Journal of International Law. Vol. 29. Supplement, (1935) P. 445.

ICAO Assembly Declaration of June 30, 1970 Res, A 17-1 American Journal of International Law. Vol. 65, (September, 1971). PP. 75, 452.

Jacobson, Peter M. "From Piracy on the High Seas to piracy in the High Skies : A study of Aircraft Hijacking" Cornell International Law Journal. Vol. 5,(1972) P. 178.

Mckeithen, R.L. Smith "Prospects for the Prevention of Aircraft Hijacking Through Law" Columbia Journal of Translational Law. Vol. 9 Spring, (1970) P. 1.

McMahon, John P. "Air Hijacking : Extradition as a Deterent." The Georgetown Law Journal. Vol. 58. (1970) P. 1150.

Mendelsohn, A.I. "In-Flight Crime : The International and Domestic Picture Under the Tokyo Convention" Virginia Law Review. Vol. 53 (April, 1967) P. 511.

New York Times, March. 31, 1971.

New York Times, 16 September 1972.

Turner, James S.G. "Piracy in the Air" Naval War College Review, Vol. 22, (1969) P. 112.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ

พ.ศ. 2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2521

เป็นปีที่ 33 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2521"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่อากาศยานที่ใช้ในราชการทหาร ราชการตำรวจ หรือราชการศุลกากร

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"อากาศยานในระหว่างการบิน" หมายความว่า อากาศยานที่ประตูด้านนอกทุกบานของอากาศยานปิดภายหลังที่ผู้โดยสารและหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานขึ้นจนถึงขณะที่ประตูด้านนอกบานใดบานหนึ่งของอากาศยานนั้นเปิดออกเพื่อให้ผู้โดยสารและหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานลงตามปกติ และหมายความรวมถึงกรณีที่อากาศยานต้องลงสู่พื้นโดยเหตุบังคับจนถึงขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เข้าคุ้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคล และทรัพย์สินในอากาศยานนั้น

"อากาศยานในระหว่างบริการ" หมายความว่า อากาศยานซึ่งอยู่ในระหว่างเวลาที่ผู้ประจำหน้าที่ภาคพื้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานเริ่มเตรียมการก่อนการบินสำหรับเที่ยวบินใดโดยเฉพาะจนถึงเวลาครบยี่สิบชั่วโมง หลังจากอากาศยานลงสู่พื้น และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้หมายความรวมถึงระยะเวลาที่อากาศยานอยู่ในระหว่างการบินด้วย

"เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศไทย หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ผู้ใดยึดหรือเข้าควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 6 ผู้ใด

(1) ทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ

(2) กระทำความเสียหายแก่อากาศยานในระหว่างบริการ เพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน หรือ

(3) กระทำแก่อากาศยานในระหว่างบริการด้วยกลอุปกรณ์ วัตถุหรือด้วยวิธีใด ๆ อันอาจทำลายอากาศยาน หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน เพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 7 ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นในอากาศยานในระหว่างการบินซึ่งการกระทำนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 8 ผู้ใดทำลายหรือกระทำความเสียหายแก่เครื่องอำนวยความสะอวกในการเดินอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ หรือกระทำโดยวิธีใด ๆ แก่การปฏิบัติการของเครื่องอำนวยความสะดวกนั้นซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 9 ผู้ใดแจ้งข้อความหรือส่งข่าวสารซึ่งรู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จและการนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 10 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 5 หรือมาตรา 6 เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิด จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 7 มาตรา 8 หรือมาตรา 9 เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 11 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนหรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 5 หรือมาตรา 6 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ หรือผู้กระทำความผิดสำเร็จ

ผู้ใดตระเตรียมกระทำความผิดดังกล่าวใน มาตรา 5 หรือมาตรา 6 ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา 12 ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้า

(1) ความผิดนั้นได้กระทำในอากาศยานต่างประเทศ และอากาศยานนั้นลงสู่พื้นในราชอาณาจักรพร้อมด้วยผู้กระทำความผิด

(2) ความผิดนั้นได้กระทำในอากาศยานต่างประเทศ ที่บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ถาวรหรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจอยู่ในราชอาณาจักร เช่ามาทำการบินโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานของผู้ให้เช่ามาด้วย หรือ

(3) ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 หรือมาตรา 6 ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักร และมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา 13 เมื่อผู้ควบคุมอากาศยานในระหว่างการบินมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำหรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยาน หรือซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยในอากาศยาน ผู้ควบคุมอากาศยานอาจใช้มาตรการอันสมควรในทางป้องกันเพื่อมิให้บุคคลนั้นกระทำการดังกล่าว รวมทั้งการควบคุมตัวในเมื่อเห็นว่าจำเป็นเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเพื่อนำตัวบุคคลนั้นลงจากอากาศยาน

ผู้ควบคุมอากาศยานอาจสั่งหรือให้อำนาจเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานหรือขอร้องหรือให้อำนาจผู้โดยสาร ให้ช่วยเหลือในการควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้

เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานหรือผู้โดยสารอาจใช้มาตรการอันสมควรในทางป้องกันโดยไม่ต้องมีการให้อำนาจตามวรรคสองได้ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจำเป็นจะต้องกระทำเช่นนั้นทันที เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยานแต่ผู้ควบคุมอากาศยานอาจสั่งให้ยกเลิกมาตรการนั้นได้

มาตรา 14 เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นแล้ว ห้ามมิให้ใช้มาตรการในทางป้องกันหรือการควบคุมตัวตามมาตรา 13 เว้นแต่

(1) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไม่อนุญาตให้นำผู้ถูกควบคุมตัวลงจากอากาศยาน

(2) ไม่สามารถส่งผู้ถูกควบคุมตัวแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ หรือ

(3) ผู้ถูกควบคุมตัวตกลงหรือยินยอมอยู่ในอากาศยานโดยจะออกเดินทางต่อไปกับอากาศยานนั้น

ผู้ควบคุมอากาศยานที่มีผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา 13 อยู่ในอากาศยานต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ และหากเป็นไปได้จะต้องแจ้งก่อนลงสู่พื้นว่ามีผู้ถูกควบคุมตัวอยู่ในอากาศยานนั้น พร้อมทั้งเหตุผลของการควบคุมตัว

มาตรา 15 เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมอากาศยานอาจนำบุคคลใดลงจากอากาศยาน เพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำหรือจะกระทำการใด ๆ ในอากาศยานนั้น ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยานอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยที่กำหนดไว้สำหรับอากาศยานนั้น

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งทราบข้อเท็จจริงและเหตุผลของการนำบุคคลดังกล่าวลงจากอากาศยาน

มาตรา 16 เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมอากาศยานส่งตัวบุคคลใดให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการในอากาศยานซึ่งตนเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงตามกฎหมายอาญาของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ และหากเป็นไปได้ให้แจ้งก่อนอากาศยานลงสู่พื้น ถึงเจตนาและเหตุผลของการส่งตัวบุคคลดังกล่าว

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานจัดหาพยานหลักฐานและข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยชอบตามกฎหมายของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่มิได้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา 17 เมื่อได้รับบุคคลดังกล่าวในมาตรา 15 หรือมาตรา 16 ไว้

(1) ถ้าเป็นกรณีที่จำต้องทำการสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจส่งบุคคลดังกล่าว และพยานหลักฐานถ้าหากมีแก่พนักงานสอบสวนโดยมิชักช้า ถ้าการสอบสวนเบื้องต้นปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินคดีได้ในราชอาณาจักร และไม่มีการขอให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ก็ให้ปล่อยตัวไป

(2) ถ้าเป็นกรณีที่ไม่จำต้องทำการสอบสวนหรือเป็นกรณีกระทำการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยในอากาศยาน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลดังกล่าวไว้เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บุคคลนั้นเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่บุคคลนั้นเป็นผู้มีสิทธิเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรก็ให้ปล่อยตัวไป

มาตรา 18 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 19 มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 19 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TOKYO CONVENTION 1963

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE CONVENTION ON OFFENSES AND CERTAIN OTHER ACTS COMMITTED ON BOARD AIRCRAFT*

Tokyo, 14 September 1963

The States Parties to this Convention

Have agreed as follows:

CHAPTER 1

SCOPE OF THE CONVENTION

ARTICLE 1

1. This Convention shall apply in respect of:

   (a) offences against penal law;

   (b) acts which, whether or not they are offences, may or do jeopardize the safety of the aircraft or of persons or property therein or which jeopardize good order and discipline on board.

2. Except as provided in Chapter III, this Convention shall apply in respect of offences committed or acts done by a person on board any aircraft registered in a Contracting State, while that aircraft is in flight or on the surface of the high seas or of any other area outside the territory of any State.

3. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in flight from a moment when power is applied for the purpose of take-off until the moment when the landing run ends.

---

*DONE at Tokyo September 14, 1963. Entered into force December 4, 1969, TIAS 6768.

4. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs, or police services.

ARTICLE 2

Without prejudice to the provisions of Article 4 and except when the safety of the aircraft or of persons or property on board so requires, no provision of this Convention shall be interpreted as authorising or requiring any action in respect of offences against penal laws of a political nature or those based on racial or religious discuimination.

CHAPTER II

JURISDICTION

ARTICLE 3

1. The State of registration of the aircraft is competent to exercise jurisdication over offences and acts committed on board.

2. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction as the State of registration over offences committed on board aircraft registered in such State.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 4

A contracting State which is not the State of registration may not interfere with an aircraft in flight in order to exercise its criminal jurisdiction over an offence committed on board except

in the following cases:

(a) the offence has effect on the territory of such State:

(b) the offence has been committed by or against a national or permanent resident of such State;

(c) the offence is against the security of such State;

(d) the offence consists of a breach of any rules or regulations relating to the flight or manoeuvre of aircraft in force in such State;

(e) The exercise or jurisdiction is necessary to ensure the observance of any obligation of such state under a multilateral international agreement.

CHAPTER III

POWERS OF THE AIRCRAFT COMMANDER

ARTICLE 5

1. the provisions of this Chapter shall not apply to offences and acts committed or about to be committed by a person on board an aircraft in flight in the airspace of the State of registration or over the high seas or any other area outside the territory of any State unless the last point of takeoff or the next point of intended landing is situated in a State other than that of registration, or the aircraft subsequently flies in the airspace of a State other than that of registration with such person

still on board.

2. Notwithstanding the provisions of Article 1, paragraph 3, an aircraft shall for the purposes of this Chapter,be considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation. In the case of a forced landing, the provisions of this Chapter shall continue to apply with respect to offences and acts committed on board until competent authorities of a State take over the responsibility for the aircraft and for the persons and property on board.

ARTICLE 6

1. The aircraft commander may, when he has reasonable grounds to believe that a person has committed, or is about to commit, on board the aircraft, an offence or act contemplated in Article 1, parpgraph 1, impose upon such person reasonable measures including restraint which are necessary:

(a) to protect the safety of the aircraft, or of persons or property therein; or

(b) to maintain good order and discipline on board; or

(c) to enable him to deliver such person to competent authorities or to disembark him in accordance with the provisions of this Chapter

2. The aircraft commander may require or authorise the assistance of other crew members and may request or authorise, but not require, the assistance of passengers to restrain any

person whom he is entitled to restrain. Any crew member or passenger may also take reasonable preventive measures without such authorisation when he has reasonable grounds to believe that such action is immediately necessary to protect the safety of the aircraft, or of persons or property therein.

ARTCLE 7

1. Measures of restraint imposed upon a person in accordance with Article 6 shall not be continued beyond any point at which the aircraft lands unless:

(a) such point is in the territory of non-Contracting State and its authorities refuse to permit disembarkation of that person or those measures have been imposed in accordance with Article 6 paragraph 1 (c) in order to enable his delivery to competent authorities;

(b) the aircraft makes a forced landing and the aircraft commander is unable to deliver that person to competent authorities; or

(c) that person agrees to onward carriage under restraint.

2. The aircraft commander shall as soon as practicable, and if possible before landing in the territory of a State with a person on board who has been placed under restraint in accordance with the provisions of Article 6, notify the authorities of such State of the fact that a person on board is under restraint and of the reasons for such restraint.

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2568

ARTICLE 8

1. The aircraft commander may, in so far as it is necessary for the purpose of subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of Article 6, disembark in the territory of any State in which the aircraft lands any person who he has reasonable grounds to believe has committed, or is about to commit, on board the aircraft an act contemplated in Article 1, paragraph 1 (b).

2. The aircraft commander shall report to the authorities of the State in which he disembarks any person pursuant to this Article, the fact of, and the reasons for, such disembarkation.

ARTICLE 9

1. The aircraft commander may deliver to the competent authorities of any Contracting State in the territory of which the aircraft lands any person who he has reasonable grounds to believe has committed on board the aircraft an act which, in his opinion, is a serious offence according to the penal law of the State of registration of the aircraft.

2. The aircraft commander shall as soon as practicable and if possible before landing in the territory of a Contracing State with a person on board whom the aircraft commander intends to deliver in accordance with the preceding paragraph, notify the authorities of such State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.

3. The aircraft commander shall furnish the authorities to whom any suspected offender is delivered in accordance with the provisions of this Article with evidence and information which,

under the law of the State of registration of the aircraft, are lawfully in his possession.

ARTICLE 10

For actions taken in accordance with this Convention, neither the aircraft commander, any other member of the crew, any passenger, the owner or operator of the aircraft, nor the person on whose behalf the flight was performed shall be held responsible in any proceeding on account of the treatment undergone by the person against whom the actions were taken.

CHAPTER IV

UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT

ARTICLE 11

1. When a person on board has unlawfully committed by force or threat thereof an act of interference, seizure, or other wrongful exercise of control of an aircraft in flight or when such an act is about to be committed, Contracting States shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its lawful commander or to preserve his control of the aircraft.

CHAPTER V

POWERS AND DUTIES OF STATES

ARTICLE 12

Any Contracting State shall allow the commander of an aircraft registered in another Contracting State to disembark any person

pursuant to Article 8, paragraph 1.

ARTICLE 13

1. Any Contracting State shall take delivery of any person whom the aircraft commander delivers pursuant to Article 9, paragraph 1.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State shall take custody or other measures to ensure the presence of any person suspected of an act contemplated in Article 11, paragraph 1, and of any person of whom it has taken delivery. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is reasonably necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

3. Any person in custody pursuant to the previous paragraph shall be assisted in communucating immidiately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national

4. Any Contracting State, to which a person is delivered pursuant to Article 9, paragraph 1, or in whose territory an aircraft lands following the commission of an act contemplated in Article 11, paragraph 1, shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

5. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the State of registration of the aircraft and the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other

interested State of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 4 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

ARTICLE 14

1. When any person has been disembarked in accofdance with Article 8, paragraph 1, or delivered in accordance with Article 9, paragraph 1, or has disembarked after committing an act contemplated in Article 11, paragraph 1, and when such person cannot or does not desire to continue his journey and the State of landing refuses to admit him, that State may, if the person in question is not a national or permanent resident of that State, return him to the territory of the State of which he is a national or permanent resident or to the territory of the State in which he began his journey by air.

2. Neither disembarkation, nor delivery, nor the taking of custody or other measures contemplated in Article 13, paragraph 2, nor return of the person concerned, shall be considered as admission to the territory of the Contracting State concerned for the purpose of its law relating to entry or admission of persons and nothing in this Convention shall affect the law of a Contracting State relating to the expulsion of persons from its territory.

ARTICLE 15

1. Without prejudice to Article 14, any person who has

been disembarked in accordance with Article 8, paragraph 1, or delivered in accordance with Article 9, paragraph 1, or has disembarked after committing an act contemplated in Article 11, paragraph 1, and who desires to continue his journey shall be at liberty as soon as practicable to proceed to any destination of his choice unless his presence is required by the law of the State of landing for the purpose of extradition or criminal proceedings.

2. Without prejudice to its law as to entry and admission to, and extradition and expulsion from its territory, a Contracting State in whose territory a person has been disembarked in accordance with Article 8, paragraph 1, or delivered in accordance with Article 9, paragraph 1, or has disembarked and is suspected of having committed an act contemplated in Article 11, paragraph 1, shall accord to such person treatment which is no less favourable for his protection and security than that accorded to nationals of such Contracting State in like circumstances.

CHAPTER VI

OTHER PROVISIONS

ARTICLE 16

1. Offences committed on aircraft registered in a Contracting State shall be treated, for the purpose of extradition, as if they had been committed not only in the place in which they have occurred but also in the territory of the State of registration of the aircraft.

2. Without prejudice to the provisions of the preceding paragraph, nothing in this Convention shall be deemed to create

an obligation to grant extradition.

ARTICLE 17

In taking any measures for investigation or arrest or otherwise exercising jurisdiction in connection with any offence committed on board an aircraft the Contracting States shall pay due regard to the safety and other interests of air navigation and shall so act as to avoid unnecessary delay of the aircraft, passengers, crew or cargo.

ARTICLE 18

If Contracting States establish joint air transport operating organisations or international operating agencies, which operate aircraft not registered in any one State those States shall, according to the circumstances of the case, designate the State among them which, for the purposes of this Convention, shall be considered as the State of registration and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organisation which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

CHAPTER VII

FINAL CLAUSES

ARTICLE 19

Until the date on which this Convention comes into force in accordance with the provisions of Article 21, it shall remain open for signature on behalf of any State which at that date is a Member

of the United Nations or any of the Specialised agencies.

ARTICLE 20

1. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States in accordance with their constitutional procedures.

2. The instruments of ratification shall be deposited with the International Civil Aviation Organisation.

ARTICLE 21

1. As soon as twelve of the signatory States have deposited their instruments of ratification of this Convention, it shall come into force between them on the ninetieth day after the date of the deposit of the twelfth instrument of ratification. It shall come into force for each State ratifying thereafter on the ninetieth day after the deposit of its instrument of ratification.

2. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered with the Secretary-General of the United Nations by the International Civil Aviation Organisation.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ARTICLE 22

1. This Convention shall, after it has come into force, be open for accession by any State Member of the United Nations or of any of the Specialised Agencies.

2. The accession of a State shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the International Civil Aviation Organisation and shall take effect on the ninetieth day

after the date of such deposit.

ARTICLE 23

1. Any Contracting State may denounce this Convention by notification addressed to the International Civil Aviation Organi sation

2. Denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the International Civil Aviation Organisation of the notification of denunciation.

ARTICLE 24

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the International Civil Avia-

tion Organisation.

ARTICLE 25

Except as provided in Article 24 no reservation may be made to this Convention.

ARTICLE 26

The International Civil Aviation Organisation shall give notice to all States Members of the United Nations or of any of the Specialised Agencies

(a) of any signature of this Convention and the date thereof;

(b) of the deposit of any instrument of ratification or accession and the date thereof;

(c) of the date on which this Convention comes into force in accordance with Article 21, paragraph 1,

(d) of the receipt of any notification of denunciation and the date thereof; and

(e) of the receipt of any declaration or notification made under Article 24 and the date thereof.

IN WITNESS where of the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Convention.

DONE at Tokyo on the fourteenth day of September One Thousand Nine Hundred and Sixty-three in three authentic texts drawn up in the English, French and Spanish languages.

This Convention shall be deposited with the International Civil Aviation Organisation with which, in accordance with Article 19, it shall remain open for signature and the said Organization shall send certified copies thereof to all States Members of the United Nations or of any Specialised Agency .

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE HAGUE CONVENTION, 1970

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE HAGUE CONVENTION, 1970

Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft*

(The Hague, December 16, 1970)

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION

CONSIDERING THAT unlawful acts of seizure or exercise of control of aircraft in flight jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of air services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of civil aviation;

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern;

CONSIDERING that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

Any person who on board an aircraft in flight:

(a) unlawfully, by force or threat threatof, or by any other form intimidation, seizes. or exercises control

---

*Done at the Hague December 16, 1970. Entered into force October 14, 1971, TIAS 7192.

of, that aircraft, or attempts to perform any such acts, or

(b) is an accomplice of a person who performs or attempts to perform any such act commits an offence (hereinafter referred to as "the offence").

ARTICLE 2

Each Contracting State undertakes to make the offence punishable by severe penalties.

ARTICLE 3

1. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board.

2. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

3. This Convention shall apply only if the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed is situated outside the territory of the State of registration of that aircraft; it shall be immaterial whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight.

4. In the cases nemtioned in Article 5, this Convention

shall not apply if the place of take-off and the place of actual landing of the aircraft on board which the offence is committed are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in that Article.

5. Not withstanding paragraphs 3 and 4 of this Article Articles 6, 7, 8 and 10 shall apply whatever the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft, if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registration of that aircraft.

ARTICLE 4

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence and any other act of violence against passengers or crew committed by the alleged offender in connection with the offence, in the following cases:

(a) when the offence is committed on board an aircraft registered in that State;

(b) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;

(c) when the offence is committed on board an aircraft leased without crew to a lessee who has his principal place of business or, if the lessee has no such place of business, his permanent residence, in that State.

2. Each Contracting State shall likewise take such

measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offence in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 5

The Contracting States which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registration for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organization which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

ARTICLE 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State in the territory of which the offeneder or the alleged offender is present, shall take him into custody or take other measures to ensure his presence, The custody and other measures shall be as previded in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary

enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national.

4. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the State of registration of the aircraft, the State mentioned in Article 4, paragraph 1 (c), the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

ARTICLE 7

The Contracting State in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.
Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

ARTICLE 8

1. The offence shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between Contracting States. Contracting States undertake to include the offence as an extraditable offence in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offence. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. Contracting States which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offence as an extraditable offence between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offence shall be treated, for the purpose of extradition between Contracting States, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with Article 4, paragraph 1.

ARTICLE 9

1. When any of the acts mentioned in Article 1 (a) has occurred or is about to occur, Contracting States shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its

lawful commander or to preserve his control of the aircraft.

2. In the cases contemplated by the preceding paragraph, any Contracting State in which the aircraft or its passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

ARTICLE 10

1. Contracting States shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offence and other acts mentioned in Article 4. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

ARTICLE 11

Each Contracting State shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

(a) the circumstances of the offence;

(b) the action taken pursuant to Article 9;

(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender, and, in particular, the

results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

ARTICLE 12

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary Governments.

ARTICLE 13

1. This Convention shall be open for signature at the Hague on 16 December 1970, by States participating in the International Conference on Air law held at the Hague from 1 to 16 December 1970 (hereinafter referred to as The Hague Convention). After 31 December 1970, the Convention shall be open to all States

for signature in Moscow, London and Washington. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Rebublics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

3. This Convention shall enter into force thirty days following the date of the deposit of instruments of ratification by ten States signatory to this Convention which participated in The Hague Conference.

4. For other States, this Convention shall enter into force on the date of entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of this Article, or thirty days following the date of deposit of their instruments of ratification or accession, whichever is later,

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of entry into force of this Convention, and other notices.

6. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago,

1944)

ARTICLE 14

1. Any Contracting State may denounce this Convention by written notification to the Depositary Governments.

2. Denunciation shall take effect six montsh following the date on which notification is received by the Depositary Governments.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their Governments, have signed this Convention

Done at The Hague, this sixteenth day of December, one thousand nine hundred and seventy, in three originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE MONTREAL CONVENTION

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

C O N V E N T I O N

FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF CIVIL AVIATION*

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of of civil aviation jeopardize the safety of person and property, seriously affect the operation of air services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of civil aviation;

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern;

CONSIDERING that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders:

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

1. Any person commits an offense if he unlawfully and intentionally:

(a) performs an act of violence against a person on board an aircraft in flight if that act is likely

---

*Done at Montreal September 23, 1971. Entered into force, January 26, 1973. TIAS 7570.

to endanger the safety of that aircraft; or

(b) destroys an aircraft in service or causes damage to such an aircraft which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight; or

(c) places or causes to be placed on an aircraft in service, by any means what ever, a device or substance which is likely to destroy that aircraft, or to cause damage to it which is likely to endanger its safety in flight; or

(d) destroys or damages air navigation facilities or interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safety of aircraft in flight; or

(e) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safety of an aircraft in flight.

2. Any person also commits an offense if he:

(a) attempts to commit any of the offense mentioned in paragraph 1 of this Article; or

(b) is an accomplice of a person who commits or attempts to commit any such offense.

ARTICLE 2

For the purpose of this Convention:

(a) an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external

doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation; in the case of a forced landing; the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board;

(b) an aircraft is considered to be in service from the beginning of the preflight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing; the period of service shall, in any event, extend for the entire period during which the aircraft is in flight as defined in paragraph (a) of this Article.

ARTICLE 3

Each Contracting State undertakes to make the offenses mentioned in Article 1 punishable by severe penalties.

ARTICLE 4

1. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

2. In the cases contemplated in subparagraph (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply, irrespective of whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight, only if:

(a) the place of take-off or landing, actual or intended, of the aircraft is situated outside the territory of the State of registration of that aircraft; or

(b) the offense is committed in the territory of a State other than the State of registration of the aircraft.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, in the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall also apply if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registration of the aircraft.

4. With respect to the States mentioned in Article 9 and in the cases mentioned in subparagraphs (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall not apply if the places referred to in subparagraph (a) of paragraph 2 of this Article are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in Article 9, unless the offense is committed or the offender or alleged offender is found in the territory of a State other that State.

5. In the cases contemplated in subparagraph (d) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply only if the air navigation facilities are used in international air navigation

6. The provisions of paragraphs 2, 3, 4, and 5 of this Article shall also apply in the cases contemplated in paragraph 2 of Article 1.

ARTICLE 5

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offenses in the following cases :

(a) when the offense is committed in the territory of that State;

(b) when the offense is committed against or on board an aircraft registered in that State;

(c) when the aircraft on board which the offense is committed lands in ths territory with the alleged offender still on board;

(d) when the offense is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee who has his principal place of business, or, if the lessee has no such place of business, his permanent residence, in that State.

2. Each Contracting State shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offenses mentioned in Article 1, paragraph 1 (a), (b) and (c), and in Article 1, paragraph 2, in so far as that paragraph relates to those offenses, in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this Article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take him into custody or take other measures to ensure his presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national.

4. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States mentioned in Article 5, paragraph 1, the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in

custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

ARTICLE 7

The Contracting State in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception what over and whether or not the offense was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offense of a serious nature under the law of that State.

ARTICLE 8

1. The offenses shall be deemed to be included as extraditable offenses in any extradition treaty existing between Contracting States. Contracting States undertake to include the offenses as extraditable offenses in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which

it has no extradition treaty, it may at its option consider this convention as the legal basis for extradition in respect of the offenses. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. Contracting States which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offenses as extraditable offenses between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offenses shall be treated, for the purpose of extradition between Contracting States, as if it had been committed not only in the place in which itoccurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with Article 5, paragraph 1 (b), (c) and (d).

ARTICLE 9

The Contracting States which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registration for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organization which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

ARTICLE 10

1. Contracting States shall, in accordance with international and national law, endeavour to take all practicable measure for the purpose of preventing the offenses mentioned in Article 1.

2. When, due to the commission of one of the offenses mentioned in Article 1, a flight has been delayed or interrupted, any Contracting State in whose territory the aircraft or passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aricraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

ARTICLE 11

1. Contracting States shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offenses. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

ARTICLE 12

Any Contracting State having reason to believe that one of the offenses mentioned in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States mentions in Article 5, Paragraph 1.

ARTICLE 13

Each Contracting State shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation Organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning :

(a) the circumstances of the offense;

(b) the action taken pursuant to Article 10, paragraph 2 ;

(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

ARTICLE 14

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary Goverments

ARTICLE 15

1. This Convention shall be open for signature at Montreal on 23 September 1971, by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 8 to 23 September 1971 (hereinafter referred to as the Montreal Conference). After 10 October 1971, the Convention shall be open to all States for signature in Moscow, London and Washington. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

3. This Converntion shall enter into force thirty days following the date of the deposit of instruments of ratification

by ten states signatory to this Convention which participated in the Montreal Conference.

4. For other States, this Convention shall enter into force on the date of entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of this Article, or thirty days following the date of deposit of their instruments of ratification or accession, whichever is later.

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of entry into force of this Convention, and other notices.

6. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

ARTICLE 16

1. Any Contracting State may denounce this Convention by written notification to the Depositary Governments.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositary Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

Done at Montreal, this twinty-third day of September, one thousand nine hundred and seventy- one, in three originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, french, Russian and Spanish langauages.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NEW ZEALAND

Treaty Series 1978, No. 17

convention

on the prevention and punishment of the

CRIME OF GENOCIDE

New York, 9 December 1948

[in force 12 January 1951]

New Zealand Instrument of Ratification deposited 28 December 1978

[in force for New Zealand 28 March 1979]

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF GENOCIDE

The Contracting Parties

Having considered the declaration made by the General Assembly of the United Nations in its resolution 96 (I) dated 11 December 1946 that genocide is a crime under international law, contrary to the spirit and aims of the United Nations and condemned by the civilized world ;

Recognizing that at all periods of history genocide has inflicted great losses on humanity ; and

BEING CONVINCED that, in order to liberate mankind from such an odious scourge, international co-operation is required,

ARTICLE I

The Contracting Parties confirm that genocide, whether committed in time of peace or in time of war, is a crime under international law which they undertake to prevent and to punish

ARTICLE II

In the present Convention, genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such :

(a) Killing members of the group

(b) Causing serious bodily or mental harm to members of group ;

(c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part ;

(d) Imposing measures intended to prevent births within the group ;

(e) Forcibly transferring children of the group to another group.

ARTICLE III

The following acts shall be punishable :

(a) Genocide ;

(b) Conspiracy to commit genocide ;

(c) Direct and public incitement to commit genocide ;

(d) Attempt to commit genocide ;

(e) Complicity in genocide .

ARTICLE IV

Persons committing genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be punished, whether they are constitutionally responsible rulers, public officials or private individuals

ARTICLE V

The Contracting Parties undertake to enact, in accordance with their respective Constitutions, the necessary legislation

to give effect to the provisions of the present Convention and, in particular, to provide effective penalties for persons guilty of genocide or of any of the other acts enumerated in article III.

ARTICLE VI

Persons charged with genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be tried by a competent tribunal of the State in the territory of which the act was committed, or by such international penal tribunal as may have jurisdiction with respect to those Contracting Parties which shall have accepted its jurisdiction.

ARTICLE VII

Genocide and the other acts enumerated in article III shall not be considered as political crimes for the purpose of extradition.

The Contracting Parties pledge themselves in such cases to grant extradition in accordance with their laws and treaties in force.

ARTICLE VIII

Any Contracting Party may call upon the competent organs of the United Nations to take such action under the Charter of the United Nations as they consider appropriate for the prevention and suppression of acts of genocide of any of the other acts enumerated in article III.

ARTICLE IX

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the present Convention, including those relating to the responsibility of a State for genocide or for any of the other acts enumerated in article III, shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any of the parties to the dispute.

ARTICLE X

The present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall bear the date of 9 December 1948.

ARTICLE XI

The present Convention shall be open until 31 December 1949 for signature on behalf of any Member of the United Nations and of any nonmember State to which an invitation to sign has been addressed by the General Assembly.

The present Convention shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

After 1 January 1950 the present Convention may be acceded to on behalf of any Member of the United Nations and of any non-member State which has received an invitation as aforesaid. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE XII

Any Contracting Party may at any time, by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, extend the application of the present Convention to all or any of the terriories for the conduct of whose foreign relations that Contracting Party is responsible.

ARTICLE XIII

On the day when the first twenty instruments of ratification or accession have been deposited, the Secretary-General shall draw up a proces-verbal and transmit a copy thereof to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI

The present Convention shall come into force on the nineteenth day following the date of deposit of the twentieth instrument of ratification or accession.

Any ratification or accession effected subsequent to the latter date shall become effective on the nineteenth day following the deposit of the instrument of ratification or accession.

ARTICLE XIV

The present Convention shall remain in effect for a period of ten years as from the date of its coming into force.

It shall there after remain in force for successive periods of five years for such Contracting Parties as have not denounced it at least six months before the expiration of the current period.

Denunciation shall be effected by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE XV

If, as a result of denunciations, the number of Parties to the present Convention should become less than sixteen, the Covention shall cease to be in force as from the date on which the last of these dununciations shall become effective.

ARTICLE XVI

A request for the revision of the present Convention may be made at any time by any Contracting Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General.

The General Assembly shall decide-upon the steps, if any, to be taken in respect of such request.

ARTICLE XVII

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States contemplated in article XI of the following :

(a) Signatures, ratifications and accessions received in accordance with article XI ;

(b) Notifications received in accordance with article XII ;

(c) The date upon which the present Convention comes into force in accordance with article XIII ;

(d) Denunciations received in accordance with article XIV ;

(e) The abrogation of the Convention in accordance with article XV ;

(f) Notifications received in accordance with article XVI.

ARTICLE XVIII

The orginal of the present Convention shall be deposited in the archives of the United Nations.

A certified copy of the Convention shall be transmitted to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI.

ARTICLE XIX

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its coming into force.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ร้อยตำรวจโท เฉลิม นพเก้า สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2523 สำเร็จเนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ปี 2526 เคยดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมวดแผนกรักษาความปลอดภัย กองกำกับการ 1 กองบินตำรวจ, รองสารวัตรแผนกคดี กองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวนสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางเขน กองกำกับการตำรวจนครบาล 5 กองบังคับการตำรวจนครบาลเหนือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย